

ת"פ 48367/01/19 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם ח"א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 48367-01-19 מדינת ישראל נ' ח"א (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עוה"ד עידן סטולוב

נגד

הנאשם ח"א (עציר)
הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד לנא סטל

גזר דין

א. כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו ביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום, הגברת ז"א (להלן: **המתלוננת**) היא אשתו של הנאשם ואשר פתחה בהליך גירושין מהנאשם בבית הדין השרעי ביפו. על פי עובדות כתב האישום, לאור הליך הגירושין שנפתח כנגדו, התקשר הנאשם ביום 26.12.18 אל הטלפון של המתלוננת. במהלך השיחה, אמר הנאשם למתלוננת, בין היתר "**הזהרתי אותך יא שרמוטה, יא זונה.. אני אראה לך... מזמן הזהרתי אותך... לא מתגרש ממך... נשבע לך, אני אשחט את הראש שלך ונשבע לך אני אכנס למאסר עולם בגללך**". הנאשם כפר בכתב האישום ולאחר שמיעת הראיות הורשע בעבירה שיוחסה לו.

ב. טענות הצדדים לעונש

2. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל שמונה הרשעות קודמות, כאשר שש מהן בעבירות אלימות (איומים ותקיפה) (ת/18). בנוסף, המאשימה הגישה גם העתק כתב האישום וגזר הדין שניתן בעניינו ב-6.9.16 בגין עבירת איומים, בבית משפט השלום ברמלה (ת/19), כלפי אותה מתלוננת מושא כתב האישום שבפני. המאשימה טענה שלגבי האירוע מושא כתב האישום שבפני, מתחם עונש הולם נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

3. מטעם הנאשם העיד עד אופי בשם ח' ושלטענתו, מכח היכרותו הקרובה עם הנאשם והמתלוננת,

עמוד 1

הנאשם פעל רבות בעבר לסייע למתלוננת שסובלת מבעיות נפשיות שונות. כמו כן, בא כוח הנאשם ציין שלנאשם יש עין תותבת וכן סובל מבעיות רפואיות שונות ומקבל קצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי. יש לציין שלא הוצגו מסמכים בעניין. בא כוח הנאשם טען שיש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שארבעת ילדיו מצויים כיום ללא הורה מפקח וזאת בעקבות מעצרו של הנאשם והעובדה שהמתלוננת עזבה את הבית שבו התגוררו הנאשם וילדיהם.

ג. מתחם העונש ההולם

4. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של איומים בין בני זוג, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.03.12). נגד המבקש הוגש כתב אישום בו הואשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין כלפי מתלוננת עמה היה מצוי באותה שעה בהליכי גירושין. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש התקשר לגישה של המתלוננת וביקש ממנו למסור למתלוננת כי אם לא תעזוב את דירתם המשותפת בתוך שלושה ימים "יפרק לה את הצורה". עוד הבהיר כי פניה למשטרה או לגורמים אחרים לא תמנע ממנו לעשות כן. בית משפט השלום בכפר סבא שדן בעניינו של המבקש הרשיע אותו בעבירת האיומים המתוארת בכתב האישום ובעבירת איומים נוספת שהתבררה במהלך מתן עדותה של המתלוננת בפני בית המשפט. הושת עליו עונש מאסר בפועל של חודש ימים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 750 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.06.08). המבקש הועמד לדין בגין עבירת איומים. לפי עובדות כתב האישום, המבקש הגיע לבית בת זוגו החיה נפרד ממנו כדי להחזיר את בתם הקטינה לרשותה על פי הסדרי ראייה. בעקבות ויכוח בינו לבין המתלוננת על הטיפול בבתם, איים המבקש בפגיעה שלא כדן בגופה ובחירותה של המתלוננת בכוונה להפחידה. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 5,000 ₪ והתחייבות כספית. ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 1738/15 **שלקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.3.2015). המבקש הורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. לפי כתב האישום, במועדים שונים במהלך שבוע ימים לערך, איים על גרושתו ואם בנותיו בכך ששלח לה עשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים ומטריד. למבקש היה מאסר על תנאי ונשלח לממונה על עבודות שירות לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות, אך לא התייצב. בסופו של יום, הושת עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על התנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסך הכול

הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.2014). המבקש הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק בכך שבשני מועדים שונים שלח לבת זוגו, לאחר פרידתם, הודעות כתובות בעלות תוכן מטריד, מעליב ומאיים. למבקש היה מאסר על תנאי של שלושה חודשים. בית משפט השלום השית עליו חמישה חודשי מאסר ולאחר הפעלת התנאי, סך הכול הושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שעונש המאסר הסופי שהושת עליו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

5. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל של חודשיים ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

ד. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

6. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: העובדה שהנאשם אב לארבעה ילדים שפרנסתם עליו והשלכות המאסר עליהם; העובדה שארבעת ילדיו של הנאשם נותרו ללא הורה מפקח וזאת לאור מעצרו ולאור כך שהמתלוננת עזבה את הבית המשותף; מצבו הכלכלי והפיזי, וזאת על אף שלא הוצגו מסמכים מתאימים בעניין.

7. כמו כן, לחומרא, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים: עברו הפלילי של הנאשם, במיוחד בעבירות אלימות, כאשר באחת ההרשעות מדובר בעבירה זזה של איומים כנגד אותה מתלוננת.

8. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 16.1.19.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירת

אלימות, לרבות איומים.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.19 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים.